

**RAAD VAN
DE EUROPESE UNIE**

**Brussel, 5 juni 2007 (08.06)
(OR. en)**

10287/07

LIMITE

DROIPEN 56

NOTA

van:	het voorzitterschap
aan:	het COREPER/de Raad
nr. vorig doc.:	8545/07 DROIPEN 35, 9760/07 DROIPEN 43, 9937/07 DROIPEN 47
nr. Comv.:	9318/04 COPEN 61 + ADD 1
Betreft:	Voorstel voor een kaderbesluit van de Raad over bepaalde procedurele rechten in strafprocedures binnen de gehele Europese Unie

I. INLEIDING

Op 28 april 2004 heeft de Europese Commissie een voorstel ingediend voor een kaderbesluit over bepaalde procedurele rechten in strafprocedures binnen de gehele Europese Unie (9318/04 COPEN 61 + ADD 1). Sindsdien is dit ontwerp besproken in de Groep materieel strafrecht, en driemaal door de Raad, gedurende het Oostenrijkse, het Finse en het Duitse voorzitterschap.

In het in november 2004 door de Europese Raad aangenomen Haags Programma (punt 3.3.1) staat te lezen:

De verdere verwezenlijking van wederzijdse erkenning als de hoeksteen van justitiële samenwerking impliceert dat gelijkwaardige normen betreffende procedurele rechten in strafzaken worden ontwikkeld op basis van studies naar het bestaande niveau van rechtswaarborgen in de lidstaten en met gepaste aandacht voor hun rechtstradities. In dit verband moet het ontwerp-kaderbesluit over bepaalde procedurele rechten in strafzaken binnen de gehele Unie vóór eind 2005 zijn goedgekeurd.

Op 1/2 juni 2006 bereikte de Raad JBZ overeenstemming over de beginselen voor verdere besprekingen van het voorstel voor een kaderbesluit van de Raad over bepaalde procedurele rechten in strafprocedures binnen de gehele Europese Unie, op basis van de werkzaamheden van een tijdens het Oostenrijkse voorzitterschap opgerichte informele ad hoc-groep. Geconcludeerd werd dat de werkingssfeer van het voorgestelde kaderbesluit van de Raad zou worden beperkt tot het recht op kennisneming, het recht op rechtsbijstand, het recht op kosteloze rechtsbijstand, het recht op vertolking en het recht op vertaling van processtukken. Tevens heeft de Raad zijn voorbereidende instanties opgedragen praktische maatregelen te onderzoeken.

Tijdens zijn bijeenkomst op 15 en 16 juni 2006 heeft de Europese Raad aangedrongen op de afronding van de onderhandelingen over de procedurele rechten in strafprocedures.

Onder het Finse voorzitterschap zijn de besprekingen in de Groep materieel strafrecht voortgezet. De Raad concludeerde in zijn zitting van 4/5 december 2006 dat het werk moest worden voortgezet, teneinde de besprekingen af te ronden. Een meerderheid van de delegaties was vóór de aanneming van een bindend instrument in de toekomst (zie doc. 16201/06 PV/CONS 71 JAI 670).

De groep heeft gedurende het Duitse voorzitterschap vier vergaderingen gehouden. De basis voor de besprekingen over het kaderbesluit was een compromisvoorstel van het voorzitterschap, met inbegrip van praktische maatregelen in de bijlage bij het kaderbesluit (zie doc. 16874/06 DROIPEN 76). Deze tekst wordt, in een schriftelijk advies van de Raad van Europa, geacht "te voldoen aan de elementaire vereisten op het gebied van samenhang en verenigbaarheid met het Europees Verdrag voor de rechten van de mens ("EVRM") en beschouwd als een "degelijke basis om ervoor te zorgen dat in de definitieve tekst onverenigbaarheid met het EVRM wordt vermeden" ("Straatsburg-conform", zie doc. 5431/07 DROIPEN 3). De definitieve tekst, die het resultaat is van de besprekingen in de groep, het Comité van artikel 36, het Coreper en de Raad en waarin het voorzitterschap artikel 3, punt 1, onder b), en de artikelen 5 en 5 bis conform de suggesties van de Commissie heeft gewijzigd om nog beter aan te sluiten bij de EHRM-normen, is te vinden in bijlage I. In deze tekst, die overeenkomt met de versie van DROIPEN 35, zijn de bovengenoemde wijzigingen vetgedrukt.

Op 19 april 2007, toen dit dossier voor de laatste keer is besproken door de JBZ-Raad, concludeerde de Raad dat de besprekingen moesten worden voortgezet teneinde tijdens de zitting van de JBZ-Raad in juni consensus te bereiken over de werkingssfeer van het instrument. Tijdens die Raadszitting en tijdens latere vergaderingen van het Coreper op 23 en 30 mei is een aantal mogelijkheden besproken.

II. VOORBEHOUDEN

De delegaties van UK, IE, MT, CY, CZ en SK maakten een algemeen studievoorbehoud. UK, MT en CY maken een specifiek voorbehoud voor wat betreft de vraag of de Raad een bindende tekst kan aannemen die voor nationale strafprocedures geldt. IE maakt een voorbehoud bij de rechtsgrondslag.

PL, DK, SE, UK, IE en NL hebben een voorbehoud voor parlementaire behandeling gemaakt.

III. DOOR HET COREPER BESPROKEN OPTIES

Het breekpunt tussen de minstens 21 delegaties die de tekst in de bijlage kunnen aanvaarden en de overige die hem verwerpen, is de vraag of de Unie wetgevende bevoegdheid heeft voor zuiver interne strafprocedures, dan wel of zij zich in haar wetgeving moet beperken tot grensoverschrijdende zaken. Bij het zoeken naar een compromis heeft het voorzitterschap zich daarom gericht op voorstellen die ten minste het Europees aanhoudingsbevel omvatten en aanvullend de keuze geven om alle strafprocedures te omvatten. De volgende mogelijkheden zijn door het Coreper onderzocht:

Optie 1 - tijdelijke opting-out

De essentie van deze optie staat in bijlage II (zie tevens DROIPEN 43). Deze clause komt erop neer dat het kaderbesluit aanvankelijk slechts voor alle lidstaten bindend zal zijn wat de bepalingen inzake het Europees aanhoudingsbevel betreft. Lidstaten die er niet mee akkoord kunnen gaan dat het kaderbesluit bindend is voor alle strafprocedures, krijgen een tijdelijke opting-outmogelijkheid. Een dergelijke tijdelijke vrijstelling moet op objectieve gronden berusten. Het voorzitterschap suggereerde dat de motivering kan worden gekoppeld aan een evaluatie van de doeltreffendheid van het kaderbesluit.

Deze optie werd in het Coreper van 23 mei 2007 door verscheidene delegaties verworpen.

Optie 2 - uitvoeringsoplossing

De essentie van deze optie staat in bijlage III (zie tevens DROIPEN 47). Deze optie houdt in dat het kaderbesluit voor alle lidstaten bindend is met betrekking tot situaties waarin een Europees aanhoudingsbevel in het spel is, te weten:

- a) procedures in verband met de tenuitvoerlegging van een Europees aanhoudingsbevel, en
- b) strafprocedures ten aanzien van personen die in het kader van de tenuitvoerlegging van een Europees aanhoudingsbevel zijn overgeleverd.

De toevoeging van een lid 3 aan artikel 12 van het kaderbesluit (uitvoering) zou de mogelijkheid bieden dat de lidstaten die om grondwettelijke of andere redenen niet in staat of bereid zijn bij de uitvoering van het kaderbesluit een onderscheid te maken tussen strafprocedures tegen personen die overgeleverd zijn en strafprocedures tegen andere onder hun jurisdictie vallen personen die in verband met een strafbaar feit zijn aangehouden of tegen wie vervolging is ingesteld, de Commissie en de Raad daarvan in kennis stellen. Door het afleggen van een dergelijke verklaring zouden deze lidstaten door het kaderbesluit gebonden zijn ten aanzien van alle (interne) strafprocedures, zonder onderscheid.

Deze optie werd in het Coreper van 30 mei 2007 door verscheidene delegaties verworpen.

Optie 3 - versterkte samenwerking

Hoewel dit punt formeel niet ter discussie stond, hebben de ambassadeurs in het Coreper van 23 mei 2007 het vraagstuk van versterkte samenwerking uit hoofde van de artikelen 40, 40 bis en 40 ter van het Verdrag besproken. Deze optie zou kunnen inhouden dat het kaderbesluit met de EAB-bepalingen door de Raad wordt aangenomen, terwijl een ander kaderbesluit dat de rechten ten aanzien van alle strafprocedures bevat, volgens de procedure van versterkte samenwerking wordt aangenomen.

Diverse delegaties verklaarden dat zij in principe niet tegen versterkte samenwerking zijn, maar dat zij deze wetgevingsprocedure niet geschikt achten voor het dossier van de procedurele rechten. Andere delegaties merkten op dat ze in principe tegen een dergelijke samenwerking waren, terwijl nog andere vonden dat dit probleem verband hield met het bereik van de bevoegdheden die door het Verdrag aan de Europese Unie worden verleend.

De voorzitter van het Coreper concludeerde dat het er naar uitziet dat deze optie, althans voorlopig, door een blokkerende minderheid lijkt te worden verworpen.

Optie 4 - samenwerking buiten het Verdrag om

Tijdens het Coreper van 23 mei is ook de mogelijkheid van intergouvernementele samenwerking buiten het Verdrag om besproken.

Deze optie vond maar bij een paar delegaties steun.

IV. VRAGEN AAN DE RAAD

In het licht van het bovenstaande wordt de Raad verzocht:

de stand van zaken van het dossier te bespreken en met name na te gaan welke lidstaten het voorstel voor een kaderbesluit in de versie van bijlage I principieel niet kunnen aanvaarden.

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE

Gelet op het Verdrag betreffende de Europese Unie, en met name op artikel 31, lid 1, onder c),

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De Europese Unie stelt zich ten doel een ruimte van vrijheid, veiligheid en recht tot stand te brengen. Deze ruimte veronderstelt dat alle lidstaten onder vrijheid, veiligheid en recht fundamenteel hetzelfde verstaan, en stoelt op de beginselen democratie, eerbiediging van de mensenrechten en fundamentele vrijheden en de rechtsstaat.
- (2) In de Europese Unie draagt politieke en justitiële samenwerking ertoe bij alle burgers een hoge mate van veiligheid te bieden. De hoeksteen van de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht wordt gevormd door het beginsel van wederzijdse erkenning van rechterlijke beslissingen, dat is vastgelegd in de conclusies van de Europese Raad van Tampere en bevestigd in het Haags Programma van 2004.
- (3) Wederzijdse erkenning veronderstelt vertrouwen. De erkenning van strafrechtelijke beslissingen is afhankelijk van het vertrouwen van de lidstaten in elkaars strafrechtstelsels. De inachtneming van de in het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden vastgelegde minimumnormen inzake aanhouding en strafprocedures vormt de grondslag voor dit vertrouwen. De daarin omschreven en door alle lidstaten erkende minimumnormen moeten - wat betreft hun uitlegging en verdere ontwikkeling middels de jurisprudentie van het Europees Hof voor de rechten van de mens - door dit kaderbesluit, aan de concrete vormgeving waarvan ook de Raad van Europa met zijn advies heeft bijgedragen, bekrachtigd en behoedzaam uitgebreid worden. Een lidstaat van de Europese Unie mag evenwel in geen geval lagere normen dan die van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden hanteren.

- (4) Naast de normen van dat Verdrag waarborgt dit kaderbesluit:
- het recht op kennisneming betreffende fundamentele procedurele rechten, waaronder regels met betrekking tot bepaalde rechten van personen die zijn aangehouden in verband met een strafbaar feit of tegen wie vervolging is ingesteld, teneinde het eerlijke verloop van strafprocedures in de gehele Europese Unie te waarborgen,
 - de toepasselijkheid van de regels betreffende de genoemde rechten bij procedures die betrekking hebben op de uitvoering van een Europees aanhoudingsbevel (EAB).
- (5) Onverminderd de regeling van artikel 7 hebben de bepalingen van het kaderbesluit niet ten doel afbreuk te doen aan bijzondere maatregelen die berusten op nationale wetgeving ter bestrijding van criminaliteit die de verstoring van de fundamentele van de rechtsstaat ten doel heeft. De vervolging van de betrokken ernstige en complexe vormen van criminaliteit, met name van terrorisme, kan beperkingen, mits evenredig en noodzakelijk, van de procedurele norm rechtvaardigen. Deze beperkingen mogen evenwel niet zover gaan, dat het wezenlijke karakter van de procedurele rechten wordt aangetast.
- (6) Hoewel het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden verderstreckende beschermingsrechten bevat, omvat dit kaderbesluit slechts bepaalde gebieden waarop specifieke gemeenschappelijke minimumwaarborgen en praktische maatregelen daartoe moeten worden overeengekomen:
- een mededeling aan de rechthebbende over zijn fundamentele procedurele rechten,
 - het recht op rechtsbijstand,
 - de garantie van kosteloze rechtsbijstand aan personen die de kosten zelf niet kunnen betalen,
 - het recht op dagvaarding en verhoor van getuigen,
 - het recht op kosteloze vertolking en op kosteloze vertaling van documenten.

- (6 bis) De bepalingen van dit kaderbesluit die corresponderen met rechten welke worden gegarandeerd door het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, worden uitgelegd in overeenstemming met de jurisprudentie van het Europees Hof voor de rechten van de mens, onder meer:
- aan het recht van een persoon tegen wie vervolging is ingesteld zichzelf te verdedigen kan worden voorbijgegaan indien er relevante en voldoende redenen zijn om aan te nemen dat de belangen van een behoorlijke rechtspleging dit eisen, ook wanneer de bijstand van een raadsman in sommige of in alle fasen van de procedure vereist is,
 - het recht van een persoon om getuigen à charge te ondervragen of te doen ondervragen en om getuigen à décharge onder dezelfde voorwaarden als getuigen à charge op te roepen en te ondervragen, als bedoeld in artikel 3, punt 2, onder c), kan worden beperkt indien de belangen van een behoorlijke rechtspleging dit eisen.
- (7) In dit kaderbesluit worden gemeenschappelijke minimumnormen vastgesteld. Niets hierin mag zo worden uitgelegd dat de lidstaten wordt belet maatregelen aan te nemen die de rechten van het individu in strafprocedures verder versterken,

HEEFT HET VOLGENDE KADERBESLUIT VASTGESTELD:

**KADERBESLUIT OVER BEPAALDE PROCEDURELE RECHTEN IN
STRAFPROCEDURES BINNEN DE GEHELE EUROPESE UNIE**

Artikel 1

Onderwerp en werkingssfeer

1. Om de justitiële samenwerking in strafzaken, en met name de wederzijdse erkenning van rechterlijke beslissingen tussen de lidstaten van de Europese Unie, uit hoofde van artikel 31 VEU te vergemakkelijken, worden met dit kaderbesluit regels vastgesteld met betrekking tot bepaalde rechten van personen die in verband met een strafbaar feit zijn aangehouden of tegen wie vervolging is ingesteld, teneinde het eerlijke verloop van strafprocedures in de gehele Europese Unie te waarborgen.
"Strafprocedures" zijn procedures die kunnen leiden tot een door een strafrechter opgelegde strafrechtelijke sanctie. De in dit kaderbesluit vastgestelde regels met betrekking tot de rechten zijn overeenkomstig de bepalingen van dit kaderbesluit mede toepasselijk bij procedures die betrekking hebben op de uitvoering van een Europees aanhoudingsbevel (EAB).
2. De begrippen "aangehouden" en "tegen wie vervolging is ingesteld" moeten worden uitgelegd in overeenstemming met de jurisprudentie van het Europees Hof voor de rechten van de mens betreffende artikel 5, lid 1, onder c) en artikel 6 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden.
3. [...]

4. Tenzij anders bepaald in dit kaderbesluit, hebben de bepalingen van de artikelen 2 tot en met 5 van dit kaderbesluit die corresponderen met rechten welke worden gegarandeerd door het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, dezelfde inhoud als die welke er door dat verdrag aan worden toegekend en zoals ontwikkeld in de jurisprudentie van het Europees Hof voor de rechten van de mens.
5. Dit kaderbesluit is niet van toepassing op:
 - procedures ingevolge de schending van de beroepsplicht (tuchtrechtelijke procedures);
 - procedures met betrekking tot militaire misdrijven of andere misdrijven waarvoor de militaire jurisdictie geldt, voor zover afzonderlijke lidstaten voorbehouden hebben gemaakt overeenkomstig artikel 57 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden;
 - procedures met betrekking tot feiten die door bestuurlijke overheden kunnen worden bestraft als overtredingen van wettelijke bepalingen, met uitzondering van procedures voor een strafrechter bij wie tegen een dergelijke beslissing van een bestuurlijke overheid beroep is ingesteld.

Artikel 2

Recht op kennisneming

1. De lidstaten zorgen ervoor dat iedere persoon die in verband met een strafbaar feit is aangehouden, onverwijld in een taal die hij begrijpt op de hoogte wordt gebracht van de redenen van zijn aanhouding, van een eventuele tegen hem ingestelde vervolging en van de procedurele rechten die hij in die fase van de procedure kan uitoefenen.

2. De lidstaten zorgen ervoor dat iedere persoon tegen wie vervolging is ingesteld onverwijld in een taal die hij begrijpt op de hoogte wordt gesteld van alle bijzonderheden omtrent de aard en de reden van de tegen hem ingebrachte beschuldiging en van de procedurele rechten die hij in die fase van de procedure kan uitoefenen.

Artikel 2 bis

Recht op kennisneming in EAB-procedures

Met betrekking tot procedures voor de tenuitvoerlegging van een EAB zorgen de lidstaten ervoor dat de uitvoerende bevoegde autoriteit iedere persoon tegen wie een dergelijke procedure is ingesteld na zijn voorgeleiding voor deze autoriteit onverwijld in een taal die hij begrijpt op de hoogte stelt van het bestaan en de inhoud van het EAB, van de relevante procedurele rechten die hij overeenkomstig de artikelen 3 bis, 4 bis en 5 bis kan uitoefenen en van de mogelijkheid om met overlevering in te stemmen.

Artikel 3

Recht op verdediging

De lidstaten zorgen ervoor dat

1. iedere persoon die in verband met een strafbaar feit is aangehouden
 - a) na de aanhouding contact kan laten opnemen met een raadsman,
 - b) naar behoren met zijn raadsman buiten gehoorsafstand van derden kan overleggen en dat overleg evenmin op andere wijze aan inhoudelijke controles is onderworpen;
dergelijke controles kunnen in uitzonderlijke omstandigheden worden gerechtvaardigd indien en voor zover de bestrijding van ernstige en ingewikkelde vormen van criminaliteit, met name terrorisme, zulks vereist en mits omgeven met adequate en voldoende waarborgen,
 - c) in het algemeen bijstand kan ontvangen van een raadsman naar zijn keuze,
 - d) indien hij niet over voldoende middelen beschikt om een raadsman te bekostigen, kosteloos rechtsbijstand krijgt, indien de belangen van een behoorlijke rechtspleging dit eisen.

2. iedere persoon tegen wie vervolging is ingesteld
- a) beschikt over de tijd en faciliteiten die nodig zijn voor de voorbereiding van zijn verdediging,
 - b) zichzelf kan verdedigen of de bijstand kan ontvangen van een raadsman naar zijn keuze of, indien hij niet over voldoende middelen beschikt om een raadsman te bekostigen, kosteloos door een toegevoegd advocaat wordt bijgestaan, indien de belangen van een behoorlijke rechtspleging dit eisen,
 - c) de getuigen à charge kan ondervragen of doen ondervragen en het oproepen en ondervragen van getuigen à décharge kan doen geschieden onder dezelfde voorwaarden als het geval is met de getuigen à charge.

Artikel 3 bis

Recht op juridische bijstand in EAB-procedures

Met betrekking tot de procedures voor de tenuitvoerlegging van een Europees aanhoudingsbevel zijn de in artikel 3, lid 1, genoemde rechten dienovereenkomstig van toepassing.

Artikel 4

Recht op vertolking

De lidstaten zorgen ervoor dat iedere persoon die in verband met een strafbaar feit is aangehouden of tegen wie vervolging is ingesteld, kosteloze bijstand van een tolk ontvangt, indien hij de proceduretaal van het gerecht niet begrijpt of spreekt.

Artikel 4 bis
Recht op vertolking in EAB-procedures

Met betrekking tot de procedures voor de tenuitvoerlegging van een Europees aanhoudingsbevel is het in artikel 4 genoemde recht dienovereenkomstig van toepassing.

Artikel 5
Recht op vertaling van documenten

De lidstaten zorgen ervoor dat iedere persoon die in verband met een strafbaar feit is aangehouden of tegen wie vervolging is ingesteld recht heeft op een kosteloze vertaling of **vertolking van de maatregel die vrijheidsbeneming meebrengt, de aanklacht en de rechterlijke beslissing, indien dergelijke documenten bestaan en de betrokkene de taal van de documenten niet begrijpt. In uitzonderlijke gevallen kan met een mondelinge samenvatting worden volstaan, mits daarmee het eerlijke verloop van de strafprocedures niet in gevaar wordt gebracht.**

Artikel 5 bis
Recht op vertaling in EAB-procedures

Met betrekking tot de procedures voor de tenuitvoerlegging van een Europees aanhoudingsbevel zorgen de lidstaten ervoor dat de persoon tegen wie de EAB-procedure is ingesteld recht heeft op een kosteloze vertaling of vertolking **van genoemd document indien hij de taal van het document niet begrijpt. In uitzonderlijke gevallen kan met een mondelinge samenvatting worden volstaan, mits daarmee het eerlijke verloop van de strafprocedures niet in gevaar wordt gebracht.**

Artikel 6
Evaluatie van de doeltreffendheid van het kaderbesluit

1. De doeltreffendheid van dit kaderbesluit wordt geëvalueerd overeenkomstig de mechanismen die op grond van de toepasselijke bepalingen van het Verdrag betreffende de Europese Unie worden vastgesteld.

2. Ter vergemakkelijking van de evaluatie zorgen de lidstaten voor een vlotte samenwerking en beschikbaarstelling van informatie.

Artikel 7

Non-regressieclausule

Geen enkele bepaling in dit kaderbesluit mag worden opgevat als een beperking of afwijking van de rechten en procedurele waarborgen die op grond van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden of het recht van de lidstaten worden verleend en die een hoger beschermingsniveau bieden.

Artikel 8

Uitvoering

1. De lidstaten nemen de maatregelen die noodzakelijk zijn om uiterlijk op [...] aan de bepalingen van dit kaderbesluit te voldoen.
2. Uiterlijk op dezelfde datum delen de lidstaten het secretariaat-generaal van de Raad en de Commissie de tekst mee van de voorschriften waarmee zij hun verplichtingen uit hoofde van dit kaderbesluit in hun nationaal recht omzetten.
3. Uiterlijk op [...] dient de Commissie een verslag in bij het Europees Parlement en de Raad waarin wordt beoordeeld in hoeverre de lidstaten de maatregelen hebben getroffen die nodig zijn om aan dit kaderbesluit te voldoen, indien nodig vergezeld van wetgevingsvoorstellen.
4. Op basis van het verslag van de Commissie beoordeelt de Raad in hoeverre de lidstaten uitvoering hebben gegeven aan dit kaderbesluit.
5. Met regelmatige tussenpozen wordt de tenuitvoerlegging van de bepalingen van dit kaderbesluit geëvalueerd en gecontroleerd overeenkomstig artikel 6.

Artikel 9
Inwerkingtreding

Dit kaderbesluit treedt in werking op de twintigste dag na de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Gedaan te Brussel, op [...]

Voor de Raad
De voorzitter
[...]

Artikel 7 bis

Termijn voor de beperking van de werkingssfeer

- 1. Elke lidstaat kan, middels het afleggen van een verklaring bij de aanneming van dit kaderbesluit, de werkingssfeer van dit instrument voor een periode van maximaal drie jaar na het verstrijken van de termijn van artikel 8, lid 1, beperken tot de procedures in verband met de tenuitvoerlegging van een Europees aanhoudingsbevel als bepaald in de artikelen 2 bis, 3 bis, 4 bis en 5 bis.**
- 2. Een lidstaat die gebruik maakt van de clausule van artikel 7 bis, lid 1, kan te allen tijde aan het secretariaat-generaal van de Raad melden dat het voornemens is alle artikelen van dit kaderbesluit toe te passen.**

(volgens deze optie dient de tekst hier en daar te worden aangepast en dienen de artikelen wellicht te worden hernummerd, zie DROIPEN 47)

Artikel 12

Uitvoering

1. De lidstaten nemen de maatregelen die noodzakelijk zijn om uiterlijk op [...] aan de bepalingen van dit kaderbesluit te voldoen.
2. Uiterlijk op dezelfde datum delen de lidstaten het secretariaat-generaal van de Raad en de Commissie de tekst mee van de voorschriften waarmee zij hun verplichtingen uit hoofde van dit kaderbesluit in hun nationaal recht omzetten.
3. **De lidstaten waarvan de grondwettelijke beginselen geen onderscheid toelaten tussen de in de artikelen 2, 4, 6 en 8 bedoelde rechten die in het kader van procedures tegen door een andere lidstaat overgeleverde personen moeten worden gegarandeerd, en de anderszins te garanderen rechten en de lidstaten die een dergelijk onderscheid op andere gronden niet passend achten, stellen de Commissie en de Raad daarvan in kennis. Voor die lidstaten is deze kaderrichtlijn bindend ten aanzien van alle onder hun bevoegdheid vallende personen die in verband met een strafbaar feit zijn aangehouden en tegen wie vervolging is ingesteld in de zin van artikel 1.**
4. Uiterlijk op [...] dient de Commissie een verslag in bij het Europees Parlement en de Raad waarin wordt beoordeeld in hoeverre de lidstaten de maatregelen hebben getroffen die nodig zijn om aan dit kaderbesluit te voldoen, indien nodig vergezeld van wetgevingsvoorstellen.
5. Op basis van het verslag van de Commissie beoordeelt de Raad in hoeverre de lidstaten uitvoering hebben gegeven aan dit kaderbesluit.
6. Met regelmatige tussenpozen wordt de tenuitvoerlegging van de bepalingen van dit kaderbesluit geëvalueerd en gecontroleerd overeenkomstig artikel 10.
